

SUKCESY NASZYCH PRACOWNIKÓW

NOWE HABILITACJE

> DR HAB. ELŻBIETA SIARKIEWICZ

28 czerwca 2011 r. na Wydziale Nauk Pedagogicznych Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we Wrocławiu odbyło się kolokwium habilitacyjne dr Elżbiety Siarkiewicz. Podstawą przewodu była rozprawa habilitacyjna pt.: *Przesłonięte obszary poradnictwa. Realia - iluzje - ambiwalencje*.

Kolokwium zostało przyjęte jednomyślnie i Rada Wydziału, której przewodniczyła prof. Mirosława Nowak-Dziemianowicz nadała Elżbiecie Siarkiewicz stopień doktora habilitowanego.

Recenzentami byli: prof. Józef Kargul - DSW Wrocław, prof. Tadeusz Aleksander - UJ Kraków, prof. Aleksander Nałaskowski - UMK Toruń, prof. Ewa Solarczyk-Ambrozik - UAM Poznań.

ELŻBIETA SIARKIEWICZ - adiunkt w Zakładzie Pedagogiki Społecznej na Uniwersytecie Zielonogórskim oraz w Zakładzie Pedagogiki Społecznej i Poradnictwa w Dolnośląskiej Szkole Wyższej we Wrocławiu. W swoim doświadczeniu zawodowym ma pracę w instytucjach edukacyjnych, w ośrodku dla dzieci głuchych i niesłyszących, w poradni psychologiczno-pedagogicznej, w telefonie zaufania. Prowadziła diagnozę i terapię dzieci i młodzieży oraz poradnictwo dla nauczycieli i rodziców. W jej zainteresowaniach naukowych i badawczych mieści się poradnictwo oraz praktyka poradnicza. Bada procesy poradnicze uytuowane w instytucjach oraz te mieszczące się w obszarze codzienności. Sięga do możliwości jakie dają badania terenowe, etnografia, etnometodologia, socjologia wizualna,

analiza konwersacji. Najważniejsze publikacje: *Ostatni bastion. Jawne i ukryte wymiary pracy przedszkola* (2000), redakcja: *Niejednoznaczność poradnictwa* (2004), współredakcja z B. Wojtasik *Być doradcą! Doświadczenia i refleksje* (2008), *Przesłonięte obszary poradnictwa. Realia - iluzje - ambiwalencje* (2010). W pracy dydaktycznej przygotowuje studentów do zawodu pedagoga, doradcy edukacyjno-zawodowego, pracownika socjalnego.

Z recenzji prof. Olgi Czerniawskiej

Książkę oceniam jako ciekawe, nowoczesne dzieło o poradnictwie ujawniające rozwój subdyscypliny dotyczącej tej dziedziny wspierania jednostki (...). Autorka nie tylko czyta, ale myśli i patrzy na rzeczywistość poradniczą przez pryzmat literatury humanistycznej. Nie tylko cytuje, ale analizuje tę rzeczywistość. Dlatego tekst czyta się z uznaniem (...). Teoria przesiąknięta jest metodologicznym dyskursem wielodyscyplinarnym, ciężącym ku badaniom jakościowym, miękkim.

Z recenzji prof. Józefa Kargula

(...) przeczytawszy wstęp, czytelnik jest wprowadzony w sposób myślenia Autorki i już wie czego się spodziewać. Wie, że nie będzie to klasyczny opis „działalności” rozmaitych praktyk poradnictwa, ale próba ich dostrzeżenia w codzienności, w ukrytych zakamarkach instytucji poradniczych, które są niedostrzegalne i jak pisze Autorka - „przesłonięte” ich strukturalno-funkcjonalnym formalizmem (...). Skonstruowanie „imersjonistycznego modelu badań nad poradnictwem” jest ważnym wkładem Autorki w rozwój poradnictwa jako dziedziny nauki zajmującej się badaniem procesów poradniczych.

> DR HAB. MICHAŁ GŁĄŻEWSKI

Ukończył studia magisterskie na kierunku filologia germańska na WSP w Zielonej Górze w 1983 r. W roku 1986 rozpoczął pracę na macierzystej uczelni w Zakładzie Teorii Wychowania. W 1995 r. uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych w specjalności pedagogika na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Szczecińskiego na podstawie obrony dysertacji pt.: *Ciągłość i zmiana wychowania w instytucjach edukacyjnych - model szkoły waldorfskiej*, traktującej o problemach alternatywnej edukacji instytucjonalnej. (Skrócona wersja tej pracy została wydana w postaci książki pt.: *O witalności szkoły* przez Wydawnictwo WSP Zielona Góra w 1996 r.). Promotorem pracy dok-